

[Glønborg]

om, hvad der vejer tungest, men vi er klar over, at vi må bestemme os i løbet af kort tid nu.

Derimod er vi ikke spor i tvivl med hensyn til distriktsbladene. Distriktsbladene er først og fremmest dygtige til at samle annoncepenge ind, og det er ikke lige netop den evne, vi ønsker at få fremmet med hensyn til lokalradio. Det fremgår tydeligt af det, jeg har sagt. Så her er vi ikke i tvivl. Men med hensyn til dagbladene må der komme en afklaring; vi erkender, at problemet skal løses nu, og det er vi glade for.

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg synes, der er grund til at være tilfreds med, at vi nu er kommet til et punkt, hvor vi kan se, der kan skabes en lovgivning, som giver mulighed for økonomisk støtte til lokalradioerne.

Jeg skal ikke gentage, hvad mange har sagt i dag, og som jo er blevet sagt under alle de debatter, vi har haft, hvor vi har drøftet disse spørgsmål, men ikke har kunnet nå så vidt, som jeg synes vi er tæt på at nå her, nemlig den betydning, lokalradioerne har i lokalsamfundene, og som de har bevist i den periode, de har virket.

Jeg synes, det er meget tilfredsstillende, at vi nu er dér, at vi stort set kan enes om, at reklamefinansiering skal være den økonomiske mulighed, som føres ind i lokalradiofinansieringsgrundlaget. Det har der nu manifesteret sig en bred enighed om.

Jeg tror, at alle talerne, om end ikke med samme entusiasme, har talt om, at man nu ikke kommer uden om reklamefinansiering. Det er en god og egentlig også epokegørende udvikling, ikke epokegørende, fordi man nu kan se frem til reklamefinansiering, men fordi vi derved kan nå frem til at skabe et økonomisk grundlag, som kan bruges ved finansiering af lokalradioernes virksomhed.

Det har været en lang proces, er der blevet sagt. Ja, det har det sandelig. I den forbindelse vil jeg dog opponere mod hr. Helge Mortensens bemærkninger om, at der har været en laden-stå-til under den forrige regering. Nu har denne regering jo ikke siddet så længe, så det kan være, vi kan få lov til at slippe for anklagen.

Jeg synes ikke, hr. Helge Mortensens påstand er rigtig. Forsøgsordningen blev sat i gang i 1981, inden firkloverregeringen trådte til, men forsøgsordningens forløb skete under

den regering, og den lovgivning, der lagde de permanente rammer for lokalradiovirksomheden, blev gennemført under den foregående regering, firkloverregeringen, og siden har der været en byge af lovforslag, som har prøvet på at fylde det sidste ud med hensyn til finansieringen, uden at man har kunnet nå til en ende. Vi har forhandlet og forhandlet. Vi har også siddet ved forhandlingsbordet med hr. Helge Mortensen og hans parti, og det har ikke altid været med til at gøre det hurtigere, i hvert fald hvis man ser frem til det punkt, vi er nået til i dag.

Men jeg er taknemlig for, at vi nu har gået den lange vej sammen og er nået frem til i dag at kunne gøre den status, at vi nu nok kommer igennem med finansieringen på dette felt.

Jeg er glad for den åbenhed, der har præget alle indlæggene. Selv om hr. Helge Mortensen var meget kritisk i sine indledende bemærkninger, sporede jeg dog en åbenhed over for at ville drøfte mulighederne. Jeg tror, vi alle sammen er enige om, at vi skal have en løsning på dette problem nu, og at vi må have skaffet den, inden denne ekstraordinære folketingssamling går til ende. Den åbenhed er jeg glad for. Mange af detailproblemerne må vi vende tilbage til under det forestående udvalgsarbejde, som ikke bliver langt, men som jeg håber bliver intenst og effektivt, sådan at vi kan få tingene lagt fra os i en fornuftig form, inden vi skilles for sommeren.

Der er to spørgsmål, jeg især vil sige noget om. Det ene er dagbladene, som ligger hr. Helge Mortensen meget på sinde, og som også ligger os på sinde, men med forskellig vægt og på forskellig plads i sindet. Jeg kan ikke følge hr. Helge Mortensen i hans bekymring for, at dagbladene vil virke som mastodonter, der kommer til at præge radioerne i lokalsamfundene; erfaringerne fra forsøgsperioden viser noget andet. Nu ved jeg godt, at hr. Helge Mortensen dertil vil sige: Jamen der var ikke reklamer med dengang. Nej, men erfaringerne kan alligevel bruges, og jeg mener også, at man skal være opmærksom på – og det tror jeg undgår for manges opmærksomhed – at de øvrige organisatoriske bestemmelser i lokalradioloven om, hvordan man søger om sendetilladelse, stadig gælder. Man skal etablere en forening med en bestyrelse, som bor i lokalsamfundet, og det er den forening, der får sin sendetilladelse, så det